

Տարեկան գինը 10 լուրջ, կէս տարվանը 6 լուրջ:
Առանձին համարները 5 կօպէկով:

0տարաքաղաքացիք դիմում են ուղղակի
Տիֆլուս. Редакция <Мшаки>

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ: Ընկերութիւններ և ասուլը: Կամակ Ս. Պետքառութիւններ: Ներքին լուրից—ԱՐՏՍԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ: Կամակ թիւր թիւղից: Արտաքին լուրեր:—ԽԱՌՆ ԼՈՒԲԵՐ:— ՅԱՏՍԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲՈՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Գլուզկան հարց:

ԱՐԵՎԻՆ ՏԵՍԱԹԵՂԻՆ

ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ԱՌԵՒՏՈՒՅ

Չը նայելով որ այժմ ամեն աեղ լուսա-
որդած երկրներում ահազին գործեր են
ատարվում զանազան ընկերութիւնների
և քով, չը նայելով որ օրից օր հենց մեր
թի տակ—Կովկասի մէջ, գործում են եւրօ-
պացիք միացած ոյժերով, ակցիօններական
ամիսներով, և միլիօններ է որ շարունակ
անուամ են մեր հարուստ երկրից. վերջու-
թիս չը նայելով, որ մեր տղատամիտ մա-
սուլը վազուց հետեւ ձայն է բարձրացրել
զդ մասին, սակայն այսքան երկար ժամա-
ակի մէջ, դժբաղզաբար, մենք մի ընկերու-
թեան անուան չը կարդացինք, որ կազմվելու
զգաբնակութեան հարուստ տարրերից
շաք դարձնէր երկրի արդիւնաբերական
փուլերին, որոնց համար եւրօպական ընկե-
ռութիւնները հարիւր հազար մզմններով հե-
տու երկրներից գալիս են արդիւնաբերելու
քր հարուստ երկիրը, որը նրանց արգուա-
նն աչքերից երբէք չէր կարող թագնվել
Վեր առնենք առեւտուը. ամեն կողմից
վում են գանգատներ, որ առեւտուը
կած է, չը կայ փող, չը կայ և աշխա-
անք: Վեցելուրդ տարին է ահա, որ Կովկա-
սի զանազան քաղաքների մէջ առեւտրական

Թ Ա Ն Ա Ս Ի Շ Ա Կ Ա Ն

Գիրք Ական, ՀԱՅՑ

Վաչագիս յայտնի է, գիւղական վարչութիւնները
շունչն մի կանօնադրութիւն, այլ թէ տանուտէրի
ու թէ շին, զատաւորների համար իրեն ձևո-
ւարկ ծառայում է «պոлож. օ սըլք. օբщ. Տիֆլ.
ՊԵ. Քըրոյկը *)» որ հրատարակված է 1868 թւին
և կթէ չեմ սխալվում պարունակում է իր մէջ
76 յօդուածներ: Պ. Կավելին առաջարկում է կադ-
մի զիւղական մի նոր կանօնադրութիւն, որ ճիշտ,
պարզ և հասարակ կերպով որոշեր զիւղական հիմ-
նարկութիւնների ու իշխանութիւնների կաղմացիւր-
պութիւնը, նոյցա գործունէութեան կարգն ու ձև-
երը, նոյցա իրաւունքներն ու պարտականութիւն-
ները: Գիւղական ինքնավարութեան բոլոր գոր-
ծերութ—բացի շինականներից—պէտք է հիմն-
վին դարձեալ առանձին զատարաններու, զիւ-

^{*)} Ասածու վերաբերվում է Թիֆլիսի նահանգին, թէ Բնչ ձեռնարկ են դործ ածում ուրիշ լը զիտում։ Խ. Ա.

ՏԱՄԵՐԿՐՈՒԴ ՏԱՐ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10-2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օլերից):

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով:

իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

գործերում լինելով, որքան կարելի էր, հետաքրքրվում էինք տեղացի վաճառականների գրութեամբ, և ամեն տեղ էլ մենք համառում էինք այն դասն եզրակացութեան, որ դեռ ևս շատ տարիներ են հարկաւոր միջնեւ կարելի կը լինէր կովկասեցուն ընտելացնել ընկերութիւններով, միացած ոյժերով գործելու օգտաւետ զագափարին: թէ հայ և թէ թուրք վաճառականներ շատ գժուարութեամբ կը տան մի նշանաւոր կապիտալ որ և է ընկերութեան մէջ. նրանց շատ գժուար է համզել մի այդպիսի ուժակի^ա համար, մանաւանգ եթէ այդ գործը մի փաքը անծանօթ էր նրանց. մենք թոյլ ենք տալիս մեզ մի քանի օրինակներ բերել մեր ահաւճներից: Գեռ Շուշի էի, երբ այնտեղի մետաքսի տակարգ պարագոզ հայ վաճառականներ, որնցից շատերն ունեին բրանց սեպհական գործարաններ, տեսնելով իրանց առանձին առանձին գործելուց սարսափելի և զրեթէ անխուսափելի վնասը, գլխաւորապէս առաջացած միմեանց գէմ վնասակար մըցումից, պ. Գանիել Հալունեանցի առաջարկութեամբ հաւաքվեցուն նրա տուն, և կազմվեցաւ մի ընդհանուր ընկերութեան ամենաօգտաւետ մի ծրագիր. ամենքը ընդունեցին և այն ամբողջ գիշեր մենք ստիպված էինք ի միջի այլոց մի տասնեակի չափ այդ ծրագրից պատճեններ արտադրել: Ամեն ինչ պատրաստ էր. հասաւ սորուագրելու ժամանակը. մի քանիաը ստորագրեցին, իսկ միւսները իրենց յատուկ գուուզութեամբ, եսականութեամբ, և վերջապէս իրենց կատարեալ տգիտութեամբ ամեն կերպ աշխատեցին խանդարել այդ գործը, և խանդարեցին, շարունակելով դարձեալ իրենց վնասակար ընթագրոր, որի հետեանքը լինչպէս լառմ ենք, եղել է այն, որ մի պատկառելի թիւ գործող ֆիլտրութերից վակված է:

Բագուի մէջ Նօրելի մասին աւելորդ եմ համարում խօսել քանի որ այս բոսելիս նրա արածները ամենքին յայտնի են. „Մշակի^ա մէջ արդէն երկար խօրհրդառութիւններ ապիմել են և ամեն անզամ՝ այն եզրակացութեամբ, որ եթէ բազուի տեղային մանր արդիւնաբերողները չը միանան, նուքա անսպատճառ կը ոչնչանան ամենելին անկարս լինելով ջլատված ոյժերով զէմ զնեւ Շմեզդրովի գրամական հսկոյին, որը խաղացնում է տեղացիների բազդը իր ձեռքում: Հարց, երբ և իցէ կը միանա՞ն տեղային մանր արդիւնաբերողները—ամենեին ոչ. և մենք այդ առում ենք ամենայն վասահութեամբ:

Բագում կազմվեցաւ մի ուրիշ ընկերութիւն մի հայ երիտասարդ վաճառականի առաջարկութեամբ. նրա ծրագրի մէջ կար հետեւալ յօդուածը. „Հայ շոգենաւական ընկերութիւնը կայանում է ակցիաներից (ակցիան 1,000 ր.) նա իր բաժինները աւելացածին ուէս, միջոցների աւելանալով, կընդարձակէ իր գործաւնէութիւնը գնելով շոգենաւեր կասպեան ծովի վրա բանեցնելու^ա: Անցնումէ միքանի օր, միջին գասակարգից մարդկի, գործակտար, որհետառար գրկում են նրան և շուտով թերթի վրա լցում է 100 անուն: Մի գող ընկնում է մեր ընկերութիւն կազմողների ջանը. չէ, սա լաւ ըլ դառաւ, առում են նոքա. ի՞նչ ենք անում այդպիսի մէծ գործը^ա. և աշանչ էք կարծում. նրանք յետ են տալիս շատերի փողը և ընկերութիւնը փոքր գումարով սահմանափակում են իրենց, մի երկու

զացոց մօտիկ ու մատչելի, զիւղ. դատարանների վճիռները բողոքելու և նմանապէս զիւղ. իշխանութիւնների գէմ բողոքելու համար։ Այդպիսի դատարանները պէտք է կազմին զիւղացիներից —որոնց հետ պէտք է նշանակել կրթված, հասկացող և փորձված իրաւաբաններ, և պէտք է ծառայեն իրեն զիւղ. ինքնավարչութեան կանոնաւուող՝ (101): Բացի դրանից, պ. Կավելին առաջարկում է՝ կազմել մի «զիւղական դատաստանական կան կանոնադրութիւն», որի մէջ լիշված լինեն զիւղական և բողոքային (առելլազիոնի) դատարանների, չն. ժողովների վճիռների և կատարելու մեջ կազմակերպութիւնը կատարելու մասին առաջարկում է՝ կազմել մի «զիւղական դատաստանական կան կանոնադրութիւն» և անդում նշանակած պատասխանի վրա։ Հաստ անգամ նա անզիտակցարար օրէնքի եղծող է զառնում, անմիջապէս ենթարկվում է զարնագան սպատիմների, և անսպաշտպան կերպով բնկնում է, զանազան խորերաների և զատարկացըրջէկների ձեռքը, որոնք օգնելու և պաշտպանելու պատրուակով՝ կողովածումն նրան» (106): Ի վերջո պ. Կավելին կարծում է որ՝ բարերար ապդեցութիւն կունենային ժողովովի վրա՝ տերութիւնից նշանակած դատարանները, որոնք չափաւոր վարձատրութեամբ վարելին զիւղացոց գործուում է։

լը: Կմանապէս՝ նա տուաջարկում է կազմել մի ին. նօտարական կանոնադրութիւնն, որի մէջ պարզապէս որոշված լինէր դիւզ. նօտարութեամ իրաւունքները, նրա կազմակերպութիւնն ու գիւղ. նօտարական ակտի ոյցը: Պ. յօդուածագիրը կարծում է որ՝ որոշեալ զիփ ակտեր կարող են կառարել համայնքի (ВОЛОСТЬ) դատարանում, թէև ակտ չինոր անձինք զիւղացիներ չը լինէն: Եսյն ուեկ կարող էին որոշեալ արժուութեամբ զայքերի ակտեր հաստատիլ: 1861 թւից առաջ Եւրօպական Բուռաստանի զիւղացիք ունեցել են իրանց պաշտերը վարելու համար նշանակված փաստարաններ, բայց ստորկութիւնը վերջանալից յետոյ, դոցականակել են: Գիւղացիք յարաբերութիւններ ունեն կամանապան թէ պաշտօնական և թէ մասնաւոր բարդկանց հետ, ուստի հարկաւոր է օրէնքները փախանակ. կրթված և դատարանական զորքերին ամսոթ լինէլ: «Դուքս գալով իրան մերձաւոր, փիւղական յարաբերութիւնների շրջանից, նա գումար է իրան անյաջող դրութեան մէջ, շփոթ-

առունը բաց է առաւօտահան 10—2 ժամի
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

արութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

կրեսոսների մէջ, տռանց իրաւունք տալ ու
ակցիաները ցրվել:

Ուրիշ օրինակ. Թիֆլիսի ապակեղենի
առևտրականները, որոնցից մեծ մասը չունեն
նշանաւոր կապիտալներ, Սիմենսի գործա-
րանի բացվելով, և իրենց մէջ ունեցած
մրցումնից շատ նեղ վիճակի մէջ են. նրանք,
փոքր բացառութեամբ, ամենքն էլ զգալի
վեաններ են անում, և այդ բանի մէջ մենք
համազիցանք գրական փաստերով: Տեղային
մի առևտրական Փիրման, Աստուածատրեան
և ընկե, «որ այդ բոլորի մէջ միակ ընկե-
րութիւնն է (երկու անձնութերի մէջ պ. պ.
Աստուածատրեան և Արուեանց), որ գոր-
ծում է ամենալնդարձակ շրջանով (Օօօ-
րութ) և որի մթերանոյը միակն է բոլոր
կովկասի և Անդրկովկասի մէջ, Հրաւեիրեց
միշեալ մանր առևտրականներին իրեն կան-
որան, առաջարկելով նրանց միանալ իրեն
հետ և գործը բոլորովին ընդարձակելով
մրցել եւրօպական գործարանատների ներ-
կայացուցիչների հետ. »Քանի որ ամեն
մէկդ առանձին առանձին գործում էք — առ-
ում էր պ. Արուեանց — ամենքդ էլ վնասա-
վում էք, ամենքդ էլ մի քանի հազարներ տա-
րիս էք ամեն տարի կօմիսիօններներին, Մօսկ-
վայի և օտար տեղերի գործակատարներին,
բայց երբ ամենքս կը միանանք, այն ժա-
մանակ մենք կունենանք մի-մի ներկայացու-
ցիչ հարկաւոր տեղերում, բաւական է ե-
թէ հենց այդ աւելորդ հազարական բուր-
ի ծախքերը ամեն տարի ձեղ կը մնան, այդ
ուրորից յետոյ առաջարկում եմ ձեզ ունե-
ալ մի ընդհանուր պահեաս, ուր կը գու-
շարվեն բոլոր ստացված ապրանքները, այն-
ուեղից տանելով քաղաքի մի երկու կենտ-
րում բազմած ոնենեան թեամ և շ-

պատճառով, այլ տեխնիկական գիտութիւնների մնաբաւարարութիւնից և արդիւնաբերութեան կառարելագործված ձևերին անտեղեւակ լինելուց; Եթան կարող են օգնել մասնագիտական ուսումնարանները: Բայց քաղաքների ուսումնարանները մնաբարմար են գիտացոց համար, որովհետեւ, նախ որ գիտացին շատ հազիւ միջոց ունի գնալ քաղաքի ուսումնարանները սովորելու, երկրորդ՝ քաղաքի ուսումնարանները պատրաստում են իրենցներ, քաղաքացոց և բարձր զասակարգի մալուց անց համար, ուստի գիտացին չէ կարող սովորել այդտեղ այնպիսի առարկաներ՝ որոնք պէտք այլին նրան գիւղի մէջ: «Այժմեան գիտացան արդիւնաբերութիւնը, արհեստների և տեխնիկական պարագմանքների վերին ծայր վատ ըրտութիւնը բարուգելու համար, կարող են ծառայել գիտական ժողովրդի մէջ շինված մասնակիտական ուսումնարանները, որոնք լինելու են զարդ և յարմարցրած գիտացու կրթութեան սորո աստիճանին և նոցա մէջ եղող արտեստներին: Նոքա բուլորավին նոր բան չը պէտք է սավաեցնեն, այլ միայն պէտք է օգնեն, որպէս զիւտացիք աւելի լու, աւելի էժման շինեն այն բարեր՝ որոնցով նոքա պարագում են և որին սավաել են նոքա:» Հենց որ գիտութիւնը կը ասածի տվյալ ժողովրդի մէջ, վերջնա ինքը կը կսի որսնել այդպիսի արհեստները: Պ. կավչին րկար խօսում է առհասարակ գիտացոց մէջ բացիտութեան զարգացման, խօսում է և գիտաստնակալան ուսումնարանների մասին: Որովհետեւ մի ուրիշ անդամ մտազրութիւն ունեմ ընդորձակորէն զրել գիտականակալան ուսումնարանների մասին—օգտա քաղեղով բարօն Կօրֆի

Ները: — „Փա՛հ, ասում է մէկը, ինչ լազաթ,
որ ես ապրանքս չը բաց անեմ գուքանիս
առաջ, և եառլիկները չը դարսեմ այնտեղ
փառաւոր կերպով: — „Ալսպէր, ասում է
միւսը, ես ոխոկ չեմ անիլ էլակէս մեծ գոր-
ծի մէջ մանել. ի՞նչ եմ անում, քիչ քիչ կը-
բերեմ, քիչ քիչ կը ծախեմ, բաւական է
ինձ:“ Վերջապէս թէ այսպէս թէ այնպէս
նրանցից մի երկուսը խապառ հրաժարվեցան,
իսկ միւսներից մի քանիսը յօժարվեցան
կազմել մի ընկերութիւն, բայց ոչ թէ ընդ-
հանուր պայմաններով, այլ շատ թոյլ, շատ
սահմանափակ, ամեննեին ընկերական կա-
նոններին հակառակ մի ծրագրով՝ բայց գը-
լուս կը դ՞այ, իրականապէս գոյութիւն կու-
նենայ մի այդպիսի ընկերութիւն, մեր կար-
ծիքով երբէք, և ոչ մի ժամանակ: Մի հա-
մեմտառութիւն, երօպացին միշտ միացած
յժերով և նշանաւոր կապիտալով սկսում է
իր գործը, բաւականանում է փոքր նպատա-
կով, և այդ ահագին կապիտալը մի քանի
անգամ շրջաններ անելով, նա իր փոքր օգ-
տով տասն ամսպամ աւելի է աշխատում քան
տեղացի միւս վաճառականները:

Հայր հետեւում է եւրօպացուն, առևտորի
մէջ նա պահում է գործակատարներ, կան-
տօրա, հաշուապահ և այլն (խօսքս ամենի
համար չէ, այլ նոր առեւտրական տների).
Բայց ընկերութիւնից խսյս տալով նա իր
աշխատածը հազիւ բաւականացնում է իր
առեւտրական և ամենագլխաւորը ընտանե-
կան ահագին ծախքերին:

Թուրքը առևտորի մէջ շատ քիչ անդամ
գործակատար է պահում, նրան ել եթէ ըս-
պանես 200 ր. աւելի ողջիկ չի տայ. Ծուր-
քերը ընտանեկան շռայլ ծախքեր չունեն
ամենենին. ամենահարուստ տունը, հազի-
5, 6 հարիւր բուրլ կը վկանի տարեկան, և
այդպէս նրանց աշխատածը մնում է:

Թիրքլիսը հայ և լոռերը ազգաբնակութեան հետ այնքան ծանօթ չեմ, բայց Բագուի մեջ մեր համեմատութիւնը սաստիկ կերպով զգալի է. թողնենք եւրօպացիներին. Հայերը աւելի ճարպիկ, աւելի հասկացող առեւրականներ են քան թուրքերը, բայց թուրքերը այնտեղ համեմատաբար աւելի հարուստ են, քան Հայերը:

մի յօդուածից, որ տպված է «ԵՇՏՆԻԿԵ Եվրոպ» ամսագրի № 3-ի մէջ—ուստի թող թոյլ տրուի ինձ վերջացնել այս յօդուածը, ցանկալով որ վերջապէս՝ լոյմն ու գիտութիւնը թափանցեն հայ գիւղացու աղքատիկ խրճիթի մէջ։ Ընթերցողները կը տեսնեն, որ այս յօդուածի մէջ գիշաւրապէս բացարձիված է ռուս մուժիկի գրութիւնը, նրա կարիքները՝ որոնք սերտ նմանութիւն ունեն շատ մասերում—մեր հայ գիւղացու զրութեան ու պէտքերի հետ։ Այդ նրանից է որ՝ «երկրագործ գասը ամեն տեղ մի և նոյնն է, թէև կառավարութեան ձերը, տեղական պայմանները և հանգամանքները այլ լինէին» ինչպէս ասում է պ. կավելլո։ Շատ ուրախ կը լինէի եթէ այս աննշան զրպածքովս կարողացած լինէի գոնէ մի փոքր ծառայութիւն արած լինել այդպիսի առաջնակարգ նշանակութիւն ունեցող հարցի մէջ—որպիսին է զիւղականը։ Խնչի ենք զարմանում թէ զիւղացին բարոյապէս ընկնում է, քանի որ նրա աշխարհայեցողութիւնը ընդարձակվում է ժամանակի հոսանքի համեմատ, և եթէ նա այդ հոսանքի վատ կողմերն է խլում, այդ նրա համար է որ՝ նա մատորապէս գեռ չէ զարդացած, բարոյականութիւնը հնարաւոր է միայն կամ նահապետական կամ զարդացած զրութեան մէջ։ Հետազոտել իւրաքանչւոր երեսոյթ զիւղացու կեանքի մէջ—այդ պէտք է լինի մեր աշխատութիւնը։ Բայց իմ կարծիքով, այդ հետազոտութեան հետ մենք պէտք է ոկտենը և գործնականապէս ձեռք խիել զիւղացու տնտեսութեան բարուքմանը։ Եթէ մենք հազարաւոր յօդուածներ գրենք զիւղական հարցի մտախն, հազար թէ զիւղացին կարողանայ կարդալ կամ օգուտ քաղել դրանցից, ուստի հարկաւոր է մանել զիւ-

Թիֆլիսի մէջ առևտրականները աւելի
աղդաւոր են. այստեղի մագազիններում
միւս առևտրներում ապառիկ համարեա
ը կայ, բայց Բագուի մէջ 100 մանէթի
ը ապրանք ունենաս, պէտք է 800 ր. ա-
պառիկ ծախես, մի մագազին 19,000 րուբ-
ու ապառիկ ուներ, բայց շաբաթը 100 ր.
էր կարողանում ձեռք բերել այդ գու-
թեան մէջն են կովկասի գաւառական քա-
լաքներից շատերը:

Եւ այսպէս միշտ և ամեն տեղ վնասնե-
րը, առևտրի թուլանալը զգալի է ամենի
համար, բայց, այնու ամենայնիւ, տեղային
սպաքնակութեան հարուստ և վաճառա-
խան գասակարգը ոխսկ չէ անում մի նոր, մի
անծանօթ գործի ձեռնարկել քանի նրան չէ
ուսել, նրանից չէ օգտվել մի ուրիշը,
այդ պատճառով էլ նա երբէք ընկե-
ռութեան մէջ կապիտալ չի դնի այդ-
պիսի գործերում: Այսքան ժամանակ է
ուռաջարկվում է որ կովկասի առևտրա-
կանները, հարուստները միանան, ուշք
գարձնեն երկրի արդիւնաբերական ճրւ-
ղերին, սակայն այդ բոլորը առանց ար-

ათავსურ დასილი. მათების և ცე მასი კა-
ტინეან „პატი წარმართ კანალით“:
ნაყ მოლ ამას, მოლ საქ ხელით
მერ ხერხი გარმოიმდინე ს ურან მწერის-
ასტროლ ზერიალ სის, ცე ფაქ ძალანას ს
უფ ხერკარ დოლებ გა ჭაღი, ხერ ცე ფიც-
რანს გათხერ, ხავიალი ანუდ იმერებ
ქრო, წაყ აენ ძალანას... აენ ძალანას

Արեւ Ապրեսեանց
ՆԱՄԱԿ Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ
Ակադեմիայի 20-ին

հաճուան լուրով, ամենուրեկ խօսքը բացվում է և
թերջանում միայն և միայն այդ անունով: Դուքս
ըստ պաք փողոց այդ մեծ հեղինակի յիշատակը
մնապատճառ աշքի պիտի ընկնի. խանութների
ու տամամուտներում կը տեսնէք կամ պատկերը կամ
որա կիսարձանը՝ դափնիներով ու ծաղիկներով պը-
սակած, կամ պատրաստի փուռնջեր նրա դապաղի
յամ պսակներ նրա գերեզմանի համար: Այս օ-
ներս մտաց մի խմբագրատուն տեղեկութիւններ

բացառութեան մէջ, խօսել նրա պարզ, անպահճոյն քարտառով, բացատրել երկրագործական զանազան որութիւնների մտցնելու օգտակարութիւնը, հոգի մշակութեան նոր ձեւեր ցոյց տալ, աշխատել լարգացնել անսային արուեստը, սովորեցնել անձաւասիրութիւն ունենալ և այլն: Բայց հարց է ծառում, որքան զարդացած պէտք է լինի այդպիսի արուղութիւն անողը: Բայցի զարդացած լինելը, արկաւոր է որ այդպիսի մարդը ամենախիստ արրյականութիւնն ունենար. զիւղացին չէ հաւատում այն մարդկանց խօսքերին, որոնք իրանց արտղածի հակառակն են վարժում, խոկ այդպիսի գործողներ կարող էին լինել զիւղական քահանան և ուսուցիչը՝ ինչպէս արդէն ցոյց էին տախիս ամեն կողմից: Բայց այդպիսի գործ կարծղ են աշողեցնել այդ ֆակտորները:—Կարծեմ որ աւելորդ է զրա մասին մտածելն անդամ: Բայց թէ զիւղական քահանան համապատասխանէր իր կոչմանը, այն ժամանակը հրաշքներ կանի էր յուսալ: Ցաւում եմ որ կորցրել եմ մի թարգմանութիւն որ քաղված էր մի ամսագլուխ ծաշմարդ բրիտանէական կենակը վերնագրով: Իրա մէջ պատմվում էր թէ թնչալիս լուսաւութիւն էր տարածել Յովհաննէս Օպէրէին առևնով մի քահանայ իր հօտի մէջ: Թէկ սա մի թիջաննեալ պատմութիւն է, բայց կարծեմ որ բորբավին աւելորդ չէ:—Յովհաննէս Օպէրէինը աղասան ծնողաց զաւակ էր: Կրթութիւն ստանալով իմնացիոնում, աւարտելուց յատոյ, նա քահանայ և ունագրիցաւ: Նրան ուզարկեցին վօժ ուարերի թէ զտնված մի հեռաւոր զիւդ, որի ժողովրդի իսակայրենի դրութիւնը յայտնի էր ամենքին: Իր օտի մօտ համելորդ Օպէրէին նկատեց որ տը-

լրելու նրա յուղարկաւորութեան մասին, այն-
դ խօսքը արդին սրա վրա էր եկած. հարց ու-
ժա անել հարկաւոր չեղաւ՝ խօսվում էր այն,
որ փափառում էի իմանալու: Մի որ և է ըն-
տութեան մէջն էք ասենք, զուք առանձնացած
է ծանօթի հետ խօսում էք Խվան Ալբգեղչին
ա, շատ չի անցնի, և զուք կը լրջապատճեք
յագ հետաքրքիր ունկնդիլներով և չէք նկատի
մնդամայն, որ արդին զրուցում էք տակաւին
և անծանօթ մարզու հետ...Բայց և որբան մօ-
կ և սրակից է ձեզ այդ անծանօթը. մէկ ակն-
որթի մէջ զուք հասկանում էք միմեանց և
ժամանելուց ջերմաջնում սեղմում էք նրա ձեռ-
ու, փոխադարձ ընդունելով նրա սիրալիր ողջոյ-
...Որքան նուրբ կապ է Տուրքենելիի անունը ա-
ն մէկ անհատի համար հասարակաւթիւն կապ-
լու միջոցում, —խելաշնորհ հասարակութիւն և
խաժամուժ ամրուս: Ճշմարիտը, հարկաւոր է
ամսատես Ալինել հասկանալու համար թէ Տուր-
քնել որպիսի յիշատակներ է թօղել իր ընթեր-
զների սրտերի մէջ, որ նրանք այսօր, ինչպէս
մարդ, սրտաշարժ յոցյելով սպասում են ի-
նց անզին աօէտի նշխարին: Ըսկերութիւններ,
ումբներ, ժողովներ, խմբագրութիւններ, կանայք
մարդիկ, մեծ և փոքր, ամենքը, ամենքը միա-
դոյն, պատրաստվում են պատշաճ կիրարով ըն-
չնել մեծ հեղինակի դիակը...Չը տեսնիված քան
ատի լինի այդ յուղարկաւորութիւններ, հինգ հա-

Ար պատկներ նրա զավադի առաջին կը գնամ. Յ մեծապահ տեսարան պիտի լինի այլ տեսունը...
«Մշակի» ապագրած պատկեր արդարաստ նա մետաղական տերեններից է յօրինուծ և զարդած ձեռապակեայ ծաղկիններով; Սև մախմունայ նրա բարձի վրա արծաթափոյն տառերով ած է ուռուերէն. Մեծ հեղինակին ի. Ս. Տ. կ սպիտակ և չայն ատղամէ ժամապահների վրա տառերով տպած է՝ Հայոց «Մշակ» լը- ու կը ի ց, զարձեալ ի հարկէ ուռուերէն; Այդ ակը այժմ բազմացրած է Նեմիսկից արօսաէկափ զավալներից մէկի պատուհանում և շատ զը- ուում է երթեւեկողների ուշադրութիւնը:

Գառ. Ասղուրեան

Յնորհակալութեամբ ստացանք պ. Նիկողայոս
բ-Ղեռնդեանի «Մայրենի լեզու» ընթերցանու-
ան դասագիրքը ազգային ուսումնարանների
մար (երրորդ և չորրորդ տարի): Գա գրքի չոր-
րորդ տպագրութիւնն է: Գիրքը տպված է Թիֆլի-
սմ, ներկայ 1883 թւին, Յովհ. Մարտիրոսեանի
գարանում: Այդ տպագրութիւնը նրանով է
սրբերկում նախընթացներից, որ այս անդամ
ունողը աշխատել է դարձնել գիրքը իր բուհան-

աւերտումներ է անում այդաեղ, ուս-
ով սկսեց աշխատել զոյց բառնալու համար:
ովքի մօսից անցինող գետակը՝ գոգ չտնինա-
լի, գարնամային ջրի յորդութեան ժամանակ, ահա-
ն տարածութեամբ ցրուելով մեծ վնասներ էր
այնում զիւղացոյ, ուստի Օպէրլէն անձամբ
ու առաւ բան ու բրիչը, համոզեց զիւղացինե-
ն՝ հետեւ իր օրինակին, և կարծ միջոցում
տի համար պապաստ էր ալուեստական գոզ:
համապարհներ չը լինելու պատճառով, այդ զիւ-
ց մինչև Սարասբուրդ, որ կէտօրիայ ճանապարհ
գնում էին երեք օրում: Օպէրլէն այդաեղ ևս՝
օրինակով խրախուսեց զիւղացիներին և մի-
նի ամսից յետոյ՝ լայն և հարթ մի ճանապարհ
առաստ էր՝ ոչ միայն ձևով, այլ և սայլով ճա-
պարհորդելու համար: Տնօննելով որ զիւղի բը-
լիկիներից շատերը հիւանդանալով՝ անինամ մը-
ւմ են և մեռնում, Օպէրլէն, որ փոքր ինչ ու-
էր բժշկականութիւնը, ուելիական աղքատիկ
ջացներից զեղեր գնելով՝ մի փոքրիկ զիւղատուն
սարքել և օրիայ ու գիշերվայ իւրաքանչիւր
պէին պատրաստ էր օգնութիւն ցոյց տալ հի-
նգներին: Նա կամեցաւ ուսումնարան բաց ա-
, և երբ զրա շինութեան համար տեղ իմզեց՝
զայցիք ստորագրութիւն առան նրանից որ,
սարակութիւնից ոչինչ չը պահանջէ զրա պահ-
նութեան համար: Եւ արդարն նա՝ մի քանի
տի շարունակ պահպանում էր դրան իր միջոց-
ով, մինչև որ ժողովուրդը զգալով ուսման
հանջը, սկսեց հետզետէ բաց անել այդպիսի
ութիւնաբաններ: Յանկարծ հրաման է դուրս գա-
կառավարութիւնից՝ որ թղթապրամները ոչն-
ցրած են, Օպէրլէն տեմում է որ զիւղացինե-

ոթեամբ բուն հայոց կեանքը ամիտովող, այդ
քը արտայայտել տալով հայ վիճակամների
ողների լեզուով: Գիրքը երկու մասից է բաղ-
ած: Առաջին մասի բովանդակութիւնն է
շթիւնը, տարբայ չորս եղանակների բա-
ած, երկրորդ մասի բավանդակութիւնն է հայ-
իքը, երկու հատուածի բաժանած, ա) պատ-
եր հայի ընտանեկան կեանքից, բ) պատկեր-
հայի պատմական կեանքից: Գրքի գլուխն է 70
էի: «Եա բազկացած է 267 երեսից:

Առողջակալութեամբ ստացանք մի վոքրիկ զբ-
, հեղինակաւթիւն Հ. Առաքելանցի, որ տրպ-
է Թիֆլիսում ներկայ 1883 թիւն, Մակ-
ուբանանի և ընկ. տակալամում։ Գրքի վեր-
ին է «Ազգայնութիւն և նորա պրինցիպներ»,
ոչի զին է 30 կօպէկ:

Սարդիկս Փիլօյեանց, Նոր-Բայազէտ քաղաքից
բռն է մեկ տպել հետեւալը: «Ես մտադիր
ամեն մի գրադարանին նույրել իմ աշխատա-
ս և «Սովերը» վերնագրով պաքոյկներից երկու
որինակ: Աւստի թող բարեհանձեն գրադա-
ների ցանկացող վարչութեանք, որ ուրեմ-
քանվում են, յայտնել ինձ խրաբանչիւրը իր
մաձին հասցեն, որպէս զի ևս կարողանա-
արել իմ մտադրութիւնս: Իմ հասցես է. Խօ-
նաչելու, ուստի Սարկոս Ֆիլօյանց,»

ինանոների մինչստրութիւնը, որպէս հաղոր
է և *Kurjer Warzawski* լրագիրը, դիտառ
թիւն ունի էլեկտրականութեան օգնութեամբ
ահայել փողի պահարանները։ Ենական թա-
րութեան մի քանի քաղաքներում շլ-
էին վորձի համար այդպիսի պահա-
ներ, որոնք գերազանց յայտնվեցան։ Այդ մի
հետեւայն է, փողի պահարանին կցված
արական թել որ միացրած է փոքրիկ զան-
ի հետ։ Ամենաթեթև կերպով ձեռք տալ
արանին յառաջնում է ահազին ծայն և
թեցնում է ծառաներին։ Խրաքանչիւր դրա-
կի համար այդպիսի կազմութիւնը արժէ 500
դ.

Русскій Курьеръ» Гуапрѣхъ հաղորդում են
մերկայ տարվայ առաջին հինգ ամիսների ըն-
թում Ռուսաստանից արտասահման է տար-
6,104,227 բուրլու փայտ, այսինքն 1,667,779
լով պակաս անցնալ տարվայ նոյն ժամանա-
կիցում գուրս տարած փայտից:

սմանք կը վեաավին. իր հեղինակութեամբ
վէս է տնօրինում, որ վեասը ընկնի բոլոր ժո-
ղով վրա, ուստի իւրաքանչիւր վճարման ժա-
մանը 20/0 պակասեցնելով, հետզհետէ շրջանա-
ռմիւնից հանում են այդ փողերը: Երկար կը
ը եթէ մենք մի առ մի հաշուէինք այդ ար-
աւոր հովուի գործած բարովթիւնները: Բաւա-
է միայն ասել, որ նա մտաւ այդ համայնքի
երր զա կիսավայրենի զրաթեան մէջ էր և
աւ թողնելով մի բարեկիրթ, զարգացեալ հա-
ակութիւն: Կարծեմ սորա մէջ բոլորովին ի-
ւականութիւն չը կայ: Խակ զիւղական ուսու-
մութիւն պահանջներ ենք անում խեղճից, ա-
յ մտածելու թէ ինչ չնչին որոնիկով են նշա-
վում դոքա, ուստի և ըստ մեծի մասին ան-
դացած մարդիկ են: Ցանկալի է, որ մեր հա-
տիք օրինակ առնէին Պարաի նահանգի Պա-
րայ զիւղի բնակիչների վճարից («Մշակ» 83
և 120) իրանց միջի աւելորդ ծախսերը միր-
ուլու համար:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐՖԻԱՑԻՑ

4. *Qolhu*, 19 ulu

Կ. Պօլիս, 19 սեպտեմբերի
ամսուած կը ներկայ ընտանիկան մի այնպիսի
արանքի տրամադրութիւն կին, ծնողք և զաւակներ
և կախ ունեցած են: Թէ ճաշի ատեն մին
ան կերթայ, միւսը չերթար, որին սիրու
րած է, որը խոժոս կը նստի ունդան, տխուր
ակեր, այս խակ պատկերը կը ներկայացնէր Ազգ-
ութիւն, իր ուրբաթ աւոր նստին մէջ: Թափուր
գատրիաբբական աթոռը, պարագ են Ազգ-
չամթեան աթոռները, ներկայ չեն շատերը ընդ-
հաջիր կուտակցութեան կողմէ: Բացակայ է ժո-
ղովի Ատենապետը, հրամարականը խրկած: Եւ
անի վրա խոչար խոչար ծրաբներ կան,
կամկադիրներ քարչութեան կողմէ եկած: Ուր են
միւնը հաղիւ յաջողեր է արգելուլ զամոնկ հե-
ռաւոր անդեր երթալիք: Պատրիարքը զրած է այս
մասին թէ վանայ կուտակվալին, թէ վանայ ա-
ռաջնորդալանին և առաջնորդարանին ալ հրա-
հանգներ տուած է թէ բնչակէս պէտք է վարուի,
բնչ օրէնքներու վրայ կը թնած պարտի խօսել:
կալուածական տուրքերը քնննելու համար յանձ-
նամողով մը կազմուած է, մի քանի անձեր ալ
կառավարչին կողմէն խրկաւած են զանազան կող-
մեր քննութեան համար և քննիչները աեսած են
որ իրաւացի են զանգատներն և կալուածական
տուրքերն ալ չսովհաղանց նշանակուած են: Տե-
ղեկապիրը կը յառելցնէ որ պէտք եղած միջոցնե-
րը ձեռք առնուած են որպէս զի գոհացում արարի
ժողովրդի արգար զանգատներու:

զիւղերէ ոմանք պկիտի գաղթեն զանազան հարս-
տահարութեանց և կալուածական տուրքերու յա-
ւելման պատճառաւ, թէ խիզանի մի դիւղի հայերը
արդին դադիթեր են, և վանի պազային իշխանու-
թիւնը հաղիւ յաջողեր է արգելու զանոնք հե-
ռաւոր տեղեր երթալէ։ Պատրիարքը դրած է այս
մասին թէ Վանայ կուսակալին, թէ Վանայ ա-
ռաջնորդաբանին և առաջնորդաբանին ալ հրա-
հանդներ տուած է թէ Բնչակէս պէտք է վարուի,
ինչ օրէնքներու վրայ կրթնած պարտի խօսելէ:
Կալուածական տուրքերը քնննելու համար յանձ-
նաժողով մը կազմուած է, մի քանի անձեր ալ
կառավարչին կողմէն խրկուած են զանազան կող-
մեր քննութեան համար և քննիչները տեսած են
որ լրաւացի են զանազաններն և կալուածական
տուրքերն ալ չափազանց նշանակուած են։ Տե-
ղեկապիշը կը յաւելցին որ պէտք եղած միջոցներ-
ը ձևոք տանուած են որպէս զի գոհացում արտի-
ժողովրդի արլար զանգաներու։

ամբաններ: Ժողովը մի քանի որոշումներով միա-
ւայն չնորհաւորեց միսիօնարի ազգատվելը, դավեց
թագավառակարի ժողովով քրիստոնէական ողին:

Times» լրագիրը, խօսելով այդ ժողովի մասին,
ամոզմունքը է յայտնում, որ Քրանսխական կա-
տակարութիւնը օգուտ կը քաղի առաջին պատա-
մած զիւլքից միսիօնար Շոտին բաւականութիւն
ուագրու համար: Լրագիրը յոյս անի, որ Քրան-
խական կտուակարութիւնը իր վարմութեառով այդ
ուրծի մէջ կապացուցանէ, որ նա չէ ներում և
է համբերում իր աստիճանաւորների տարօրինի
լարմանքը:

ըի թվին, զիտնական և վերացական առարկանե-
րի մասին ախորժելի էր նրանց հետ դատողու-
թիւններ անել: Ապա հասաւ 1848 թիւը: Ե
չեմ կալուզ զիշել, որ հրէայ ուսանողներից մէկն
յետաղէմ կամ երկչոս լինէլու Նրանք բոլորն է-
թէ սրով և մէջ գրչով քաջութեամբ պատերազ-
մում էին: Գոլդմարկ, Ֆիշօվ, Աղօլֆ Վինմէր
Մայնհէյմէր միշա կը պատկանեն աւստրիական
ամենալաւ մարդկանց թվին: Ես միշտ բազդ
նէի հրէաների հետ ծանօթութեան մէջ: Որպէս
աքսորական բնակվելով Շվիցցարիայում, ես գրա-
նում էի հրէաների մէջ ամենասահա- 8 1 6

— Ֆրանսիական ներքին գործերի մինիստրը Վալեկ Բուսասօն ներկայ էր նոր ռւսումնարանների պայման հանդիսին Բուլվոնի մէջ, որտեղ 15 տարի առաջ նա սուածին անգամ յայտնիցաւ իրքի խառարան։ Իր ճառավ Վալդեկ-Բուսասօն ծաղրութ այս նկատողութիւնը, թէ կառավարութիւնը, ը գումարելով ազգային ժողովները, խախտում է ահմանադրութիւնը։ Կառավարութիւնը ջօնկինի արցի վերսբերութիւնամբ ամեն կերպ աշխատում էր խագաղութիւն հաստատել և նա իր նըղատակին կը համուէր, եթէ օտար քաղաքագիտական մը ըստ յոյս չը գնէին ընդդիմագրական կուսակցութեան վրա։ Նա յոյս յայտնեց, թէ Ֆրանսիայի իրք կամ չորս նահանգներ, որոնք ընտրում են հետպետ պատգամաւորների, շուտով հանրապետականների կողմը կանցնեն և արդիստով ամրազդարանի քաղաքական քաղաքական մի հաւատ կունենայ, նուչեաւ այժմ միայն մի ազգային շահ ունի։ Այդ առը ազմկալի ծափական քաղաքական մի հաւատ կունենայ, կումբի ժամանակակից այս ազգային շահ ունի։ Այդ

ինչպէս կը տեսնուի այս տեղեկաթիվներէն
պատրիարքը ձեռքէն եկածը չը խնայէր հարստա-
հարութեանց խոզիբներու մէջ, և կարօս չէ հար-
ցապնդողներու մտակին:

Մի զիր պատրիարքը սրբագանը ինքն անձամբ կը ըերեք: Պատրիարքը ուրիշ բան չէր ըրած բայց եթէ պատասխան բերել հարցման մը: Հարցումն ալ ձախորդ, պատասխանն ալ ձախորդ, որոշումն ալ ձախորդ դուցի:

Միւր պատովիաբարանի ունեցած իրաւունքնե-

բաւարարութեան ամսութիւնները ամսութիւնները կատարութեան գալուք պատճեան է, դատարանի պատճեանի գրեթե, իր պատիժը կը կրեր պատրիարքարանի մէջ, հօն կը բանտարկուեր, սակայն այժմ քաղաքացին նոր օրենքներու համեմատ նոր սահմաններու հասա-

տուած էն և քրիստոնեայ եկեղեցականներն ալ իր հաւասար ուրիշ մարդերու կը պատժուին կառավարութեան ձևոքով, միայն թէ կառավարութեանը կը պահանջէ որ պատրիարքարանը նախ

կարգագուրի ընէ դաստիպարտեալ եկեղեցականը;
Աւելորդ է ըսել որ կառավարութիւնն այս նոր օ-
րէնքը ինչչափ կը վմասէ մեր շահուց: Պատ-
րիարքը մինչեւ այսօր բողոքած է այս նոր օրէնքի
դժմ և անդադար կաշխատի որ ևս դարձնել տայ-
այս նոր օրէնքը: Այս աշխատանիքներու միջոցին
ինչ հարկ ելլել հարցում ընել պատրիարքին, մինչ
սրբազնը հոգով չափ այս գործին ետևէն ինկած
է: Պատրիարք սրբազնը քիչ շատ նեղացած պա-
տասխան կը բերէ հարցումին, կամ լաւ ևս, հար-
ցումին հարցում կը բերէ: Եթէ չը կրնամ յաջո-
ղիլ համոզել կառավարութիւնը, ինչ ընելու ևս:
Ասով ըսել կուգեր թէ ինչ կուգայ ձևոքերուու:
Անդամ մը որ այս հարցումը ալ եղած էր ժողո-

վը պէտք էր, որ ինքն ստանձնէր այս գործը, և
ըստ թէ, ինչպէս ոմանք ժողովքէն գուրս ըստն, երբ
չը յաջապի, և չը կարծեր որ այսպիս ըլլայ, այս
ատեն խողիրը Ազգ. Ժողովին բերէ: Միանդա-

մայն պատրիարքը այսպիսի դէպքի մը մէջ իբր բողոք իր հրաժարականը կուտայ: Բայց ժողովքը այս գործը իր վրայէն նետեց և որպէս որ եթք պատրիարքը չը յաջողի, այն ատեն խնդիրը ներ-

կայացնէ նեղեցեցական համագումար ժողովին:—
Ուրեմն մեր Ազգ. ժողովը չէ գերազո՞ն սրահապան
աղքային իրաւունքներուն:— Ինչպէս ըստնք ա-
մեն կերպով ձախորդ էր նղաճը, բայց սա յայտ-
նի կը տեսնուէր որ ինչպէս պատրիարքը այս-
ինսդիրներու մէջն ալ իր պարտականութիւններն

աելթերի և լուղացի կերպով կը կատարէ:

— Ֆրանսիական միավետառականների 20 բաժինների նախագահները Փարիզի կուսակցության 1,500 առողջության մասնակի ծածկված մի ուղերձ ներկայացրին, որով չնորհակալութիւն են յայտնում նրա պարմանքի համար կոմս Շամբորի թաղման ժամանակ։ Մի և նոյն ժամանակը ուղերձի մէջ առաջ է, թէ միավետառականները յոյս ունեն, ու արխիպի կոմսը կը վերականդիէ Ֆրանսիայի ոչնացած նշանակութիւնը, նրա ունակութարած պատութիւնը և նրա խանգարված կառավարութիւնը։ Ակներն է, որ եթէ այդպիսի ուղերձները առնեն ժամանակ, ոչ երկրագործի, ոչ եղագացու դրութիւնը չի բարուըվի. զուրս արքէ հրէայ-վաշխառութիւն, բայց թողեք ուրիշներին որոնք գուարծութիւնների ենուից են ընկած զգիւում են աշխատանքից, — և զոք չէ կանգնեցնի անտեսական ճգնաժամը։ Եւրօպացիները արիստոկրատիան քառուուն է։

— Արքիլի մէջ, հին ջրանցքում, անգլիական պօ-
րտիան գտել է 500 վասմիուշաներ, 6 ռումբեր
և 1 բէզօլիքը:

— Լրագիրները հազորում են, որ Ռւսարիայի
թշ սեպտեմբերի 24-ին դարձեալ տեղի ունեցան
ակահրէական անկարգութիւններ: Հրէական ար-
երի ապակիները ջարդվեցան: Ապատամէները
արձակվեցան մինչեւ անդամ պօլիցիայի վրա,
այց ոչ ոքի չը վիրաւորեցին: Երեք մարդ կալա-
սառփած են:

— «ДІРІССО» Ім'я фірми Фарбріції, що виробляє гігантські
пакети та паперові мішечки, а також пакети для хліба та
домашніх речей. Виробництво компанії розташоване в місті
Лінкольн, штат Пенсільванія. У пакетах цієї фірми відсутні
важкі складки, які зупиняють пакети, і пакети не висипаються
щоправда, якщо їх піднести до верху. Це дозволяє зберігати
пакети у вертикальному положенні, що дуже зручно.

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Neue Freie Presse» լրագիրը ժամանակաւո-
ապէս Ամերիկա ապրող աւտորիխական սահմանա-
դրական կուսակցութեան յայտնի անդամ՝ Հանս
Դուզլիկից հետևեալ նամակն ստացաւ հակա-
ռե միտու թե ան մասին։ Մինչև այժմ բաւա-
ր առիթներ չեն ներկայացել ինձ փոխելու-
մ հայցքները բոլոր մարդկանց իրաւունքների և
բարաւորութիւնների ու նրանց հաւասարութեան
ներաբերմամբ։ Վազաց արդէն անցել է այն ժա-
մանակը, երբ ևս հակասեմիտ էի։ Իմ պատանե-
ութեան ամենագեղեցիկ օրերում, որ անց եմ
ացրել զիւղում, ևս ևս պատկանում էի հրէանե-
ին հալածողների բանակին։ Որ հրէաները խա-
ել են Գրիտուտին — այդ բանը ասում էր մեզ մեր
բաստօրը։ Իսկ որ նրանք սպանում էին քրիստո-
ւայ երիխաններին, մենք խմացնք զիւղոցի կա-
մացքց։ Եթէ յայտնվում էր զիւղում հրէայ-պանդո-
ւալեաը, իսկոյն նրա վրա քարեր էին արձակում,
սաստիկ չարչարում էին նրան։ Բայց սկսինցա-
գատմութեան, փիլիսօփայտթեան ուսումնասիրու-
թիւնը։ Ինձ վիճակվեցաւ նստել հրէաների հետ
չէ նստարանի վրա։ Էս ծանօթացայ և բարե-
ամացայ նրանց հետ։ Հրէայ-ուսանողները պատ-

ԻԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Neue Freie Presse» լրագիրը ժամանակաւուապէս Ամերիկա ապրող աւտորիական սահմանադրական կուսակցութեան յայտնի անդամն Համս Առողջութից հետեւալ համակն ստացաւ հակա և միտութեան մասին: Մինչև այժմ բաւար առիթներ չեն ներկայացել ինձ փոխելու մ հայացքները բարոր մարդկանց իրաւունքների և բարաւորութիւնների ու նրանց հաւասարութեան ներպերմամբ: Վազաց արդին սացել է այն ժամանակը, երբ ևս հակասեմիտ էի: Իմ պատանեւութեան ամենագեղցիկ օրերում, որ անց եմ ացրել զիւղում, ևս ևս պատկանում էի հրէանեին հալածողների բանակին: Որ հրէաները խաել են Քրիստոսին — այդ բանը ասում էր մեզ մեր բաստօրը: Իսկ որ նրանք սպանում էին քրիստուայ երիխաններին, մենք խմացաք զիւղոցի կամացից: Եթէ յայտնիում էր զիւղում հրէայ-պանդուաթեանը, իսկոյն նրա վրա վրա քարեր էին արձակում, սաստիկ չարչարում էին նրան: Բայց սկսինցագաւառութեան, փիլիսօփայութեան ուսումնասիրութիւնը: Դնձ վիճակվեցաւ նստել հրէաների համել նոտարանի վրա: ևս ծանօթացայ և բարեամացայ նրանց հետ: Հրէայ-ուսանողները պատ

